

Welkom door ouderling van dienst
Zingen: Psalm 146:1,3
Stil gebed, votum en groet
Zingen: **Gezang 434:1,2,3 (LvdK)**
Gebed om verlichting van de Heilige Geest
Schriftlezing: Filippienzen 3:4-11
Kindermoment
Zingen: **Lied 381 (Hemelhoog)**
Verkondiging 'een kennis die alles overtreft'
Zingen: **Gezang 223 (HB)**
Avondmaalsformulier
Zingen: **Lied 519:1 (Hemelhoog)**
Viering van het Heilig Avondmaal
Zingen: Psalm 103:2
Dankgebed en voorbede
Inzameling van de gaven
Zingen: Psalm 68:2
Zegen

Gemeente van Christus, broeders en zusters

1. Afstand nemen is moeilijk

Afgelopen zondag hoorden we dat de apostel Paulus op een heel radicale manier afstand neemt van dingen waaraan hij gehecht was: zijn verleden, zijn afkomst, zijn opleiding, zijn privileges, zijn opvattingen. Alles wat voor mij winst was, heb ik om Christus wil als schade, als vuilnis beschouwd. Paulus neemt afstand van dingen die voor hem heel belangrijk zijn. Dat is nogal een stap. Dingen die je hebben gevormd. Die je met je meedraagt. Die je hebt bereikt. En daar dan afstand van doen ...

Afstand doen van iets wat belangrijk voor je is, is niet eenvoudig. Dat weten we allemaal wel. Kijk alleen al maar naar de spullen die we hebben. Naar mate je ergens langer woont, wordt het huis steeds voller. Er komen eerder spullen bij dan er af gaan. Waarom bewaar je het speelgoed van je kinderen, ansichtkaarten, bankafschriften, mailtjes, kleding? Omdat het een emotionele waarde heeft, omdat het geld heeft gekost, omdat het later nog van pas kan komen, om dingen niet te vergeten. U moet maar eens op internet kijken onder de vraag: waarom kan ik zo moeilijk afstand doen van dingen.

Goed, spullen zijn tot daar aan toe, moeilijker wordt het als je afstand moet doen van je werk, als het door gezondheidsproblemen niet meer

gaat. Als je dingen niet meer kunt doen, omdat het fysiek niet meer gaat. Je hoofd wil nog wel, maar je lichaam staat het niet toe. Helemaal moeilijk is het als je afstand moet nemen van een geliefde. Dat verdriet is nauwelijks met een pen te beschrijven.

2. De ontmoeting met Jezus veranderde alles

Vanmorgen gaat het niet over dat laatste. Over verdriet, over pijn van gemis. Dat overkomt je. Daar kies je niet voor. Bij Paulus gaat het over een keuze. Hij neemt bewust afstand van zijn verleden. Zo zegt hij heel stellig: 'ik heb als schade beschouwd'. 'Ik beschouw als schade'. Een keuze met blijvende gevolgen. Hij neemt afstand van wat zijn visitekaartje was. Waar hij zich op kon beroemen. Dat waar hij goed in was. Zijn trots. Zijn eer. En die keuze, die verandering, is gekomen door de ontmoeting met de Heere Jezus. Op de weg naar Damascus. Door die ontmoeting is alles veranderd. Paulus ogen zijn open gegaan. Met de ogen van Jezus is hij naar zijn eigen leven gaan kijken.

Wat zag hij? Hij zegt zelf: blinde ijver zonder verstand; vrome en tomeloze ambitie. Maar zijn afkomst en zijn ijver brachten hem niet dichterbij Christus. Dat is de ontdekking van zijn leven. Toen het er op aankwam, oog in oog met Christus, had hij lege handen. Een heel pijnlijke ervaring. En toen hij op de grond lag, was daar de ontferming van Jezus. Paulus ontvangt vergeving. Hij wordt in dienst genomen. Zijn leven krijgt een andere koers. De Geest van Jezus komt in hem wonen. De schellen vallen van zijn ogen. En nu ziet hij met de ogen van zijn hart wie Jezus werkelijk is. De beloofde Redder. De genadige Heiland. Van een vervolger, wordt hij een volgeling.

3. Een groeiend verlangen komt

En nu zien we bij de apostel een toenemend verlangen: 'opdat ik Hem, Jezus, mag kennen', want de kennis van Jezus overtreft alles. Kijk, dat is tevens het geheim. Wanneer wordt het makkelijker om afstand van dingen te doen? Als er iets is waarbij al het andere verbleekt. Als er iets wat je hart meer in beslag neemt. Als er iets tegenover staat dat beter, mooier of

kostbaarder is. Dan kun je dingen beter loslaten. Zo gaat het bijvoorbeeld als je de zending in gaat. Dat is vaak een offer. Je moet loslaten wat vertrouwd is, je familie, je vrienden, spullen voor een deel, maar er is iets wat je hart meer trekt, wat je motiveert, dat is roeping, de roepstem van God, een nieuw verlangen, een gevoel van missie. Dat helpt in het loslaten.

Als er iets dat je meer gevangen neemt, dan verbleken de andere dingen. Zoiets overkwam Paulus in de ontmoeting met Jezus. Opdat ik Hem mag kennen. Want Jezus overtreft al het andere. Mijn afkomst, mijn carrière, de spullen die ik heb, wat ik belangrijk vindt.

Gemeente, de viering van het avondmaal, is ook zo'n moment, waarop heel sterk naar ons toekomt, wat de Here Jezus voor ons heeft gedaan. Als we kijken naar het brood en naar de wijn. Dan verwijzen ze naar Jezus die Zijn leven voor ons gaf. Wij die geen enkel recht hadden om bij God kind aan huis te zijn. Wij die zo vaak door onze manier van leven, door onze houding, onze keuzes, de Here God verdriet doen. Lang niet altijd omdat we zo diep in de zonde zijn gevallen, maar omdat we God niet naar waarde schatten, Hem niet het beste deel van ons leven, onze tijd en gaven geven. Omdat Hij soms maar een kleine rol in ons leven krijgt. Omdat wij Hem soms gewoon niet bij onze levenskeuzes betrekken.

Maar in het avondmaal komt Jezus naar ons toe. Hij heeft zijn beide handen naar ons uitgespreid. Kom tot mij die vermoeid en belast zijt, bij Mij vind je rust. Ik heb voor jou in de bres gestaan bij Mijn Vader. Hij zal al je zonden vergeven, omwille van Mij. En als je geen rekening met Hem hebt gehouden, als je verkeerde keuzes hebt gemaakt, dankzij Mijn dood, mag je opnieuw beginnen. Ook al durf je jezelf niet als Zijn kind te zien, omdat er teveel is gebeurd, Hij is genadig en wil je tot Zijn kind aannemen, omwille van Mij. Ik heb het voor jou goed gemaakt bij de Vader. Proef maar van het brood. Drink uit de beker. En laat je hart met mijn genade volstromen.

4. Genade smaakt naar meer

Zo heeft Paulus in de ontmoeting met Jezus

die genade geproefd. Genade smaakt altijd naar meer. Vandaar de grote passie om Jezus beter te leren kennen. In allerlei termen geeft hij uitdrukking aan dit verlangen. Ik wil Christus winnen. Hem kennen. Gelijkvormig worden aan Hem.

Wat zit daar achter? Paulus blijft niet staan bij de gaven die hij ontvangt: vergeving, liefde, nieuwe hoop. Hij kijkt verder dan de handen, Hij wil de Gever beter leren kennen. Van de gaven naar de Gever. Hij wil de persoon achter de gave beter leren kennen. Want in Jezus zijn al de schatten van Gods wijsheid en kennis te vinden. Jezus is als de parel of diamant van grote waarde. Er zijn zoveel facetten van zijn persoon nog te kennen. Daar hebben we een eeuwigheid voor nodig.

Paulus heeft iets van Jezus geproefd en dat is al heel veel, maar het smaakt zo naar meer. En hij wil de gemeente van Filippi en ons ook daarin meenemen. Hoe kun je groeien in de kennis van Jezus. Ik las bij een Engelse auteur dit antwoord: watch His actions, listen to His words, observe His character. Kijk naar zijn daden, lees erover. Luister naar Zijn woorden en onderwijs. Bestudeer Zijn karakter. Dan zal Gods Geest de Here Jezus steeds groter en mooie en schoner voor je maken. Hij zal wassen, groeien en wij zullen minder worden: kleiner en afhankelijker.

Gemeente, wees dankbaar voor de gaven van vergeving en verzoening, vernieuwing door de Geest, maar richt je met alles wat in je is vooral op de Gever. Op Christus, onze Heiland. Opdat ik Hem kenne. Opdat ik steeds meer in Zijn spoor ga. Ja, daar hoort ook lijden bij. Het is een weg waarop je tegenstand kunt verwachten, van mensen, maar vooral ook van je eigen hart. Er kan een streep gaan door je eigen verlangens en dromen. Door wat je zelf graag wil. Maar daar afstand van doen, valt je niet zwaar, want daar tegenover staat de voortreffelijkheid van Jezus. Er is geen Heiland als Hij. Die je nooit laat vallen. Die je meer nabij is dan wie ook. Een Heiland die je niets liever aan Zijn hart drukt. Een Heiland die alles overtreft. Ik bid dat we steeds meer gaan zien wie Jezus werkelijk is. Amen.